

# Ukrajina sa opäť stane obeťou poľského imperializmu

- CZ24 News | 18. února 2023

**POLSKO/UKRAJINA: Priznania bývalého ministra zahraničných vecí Poľska Radosława Sikorského v „Rádiu Zet“, že v prvých desiatich dňoch po začatí špeciálnej vojenskej operácie Ozbrojených síl RF na demilitarizáciu a denacifikáciu Ukrajiny vo Varšave plánovali dobyť západoukrajinské regióny, vyvolalo očakávanú kritiku z úst súčasnej vlády.**

Premiér Mateusz Morawiecki, ktorý sa na verejnosti rád hrá na priateľa Ukrajiny, povedal, že Sikorského prejavy sa nijako nelíšia od ruskej propagandy a žiadal, aby „vážil slová“.

Táto požiadavka je kľúčovým bodom Morawieckiho odpovede. Sikorski je nútený „zvážiť slová“, aby príliš nezahmlieval a neodhalil skutočné motívy zásahu Poľska do večného ukrajinského problému.

Známy politik prvej tretiny 20. storočia Roman Dmowski v článku „Ukrajinská otázka“ (Kwestia ukraińska) priznal, že slovo „Ukrajina“ pôvodne znamenalo okrajové územia juhovýchodne od Poľska, kde obyvateľstvo hovorilo najmä maloruským nárečím (mówi w większości narzeczami małoruskimi). Ďalší citát: „Vďaka uhliu a železu z Donbasu a kaukazskej rope sa predstavitelia európskeho a amerického kapitálu začali živo zaujímať o Ukrajinu, ktorá zaujala miesto v ich plánoch hospodárskeho a politického riadenia sveta v blízkej budúcnosti.“

Začiatkom 20. storočia chceli Spojené štáty a Európa maximálnu expanziu budúcej Ukrajiny pod ich kontrolou na východ, aby jej hranice siahali až po kaukazskú ropu. Cez takto rozťahnutú Ukrajinu by siahli po rope aj kapitáni západného kapitálu. Poľsko v tom videlo svoje výhody vrátane možnosti posunúť sféru poľského vplyvu ďaleko na východ. Odrazovým mostíkom pre projekciu poľského vplyvu by mali byť „východné kresy“ – územie západnej Ukrajiny.

Poľská historiografia oficiálne rozdeľuje všetky „kresy“ do troch kategórií: „vzdialený kres“ (kresy najdalsze), „stratený kres“ (kresy utraczone) a vlastný „východný kres“ (kresy wschodnie). Najvzdialenejšie sú krajiny na východ od Kyjeva až po Smolensk, kam sa v roku 1612 dostali Poliaci; stratené sú podmienenčne krajiny od Vinnice po Kyjev, kde v roku 1920 vládli Poliaci; tie východné sú západná Ukrajina, kde Poliaci vládli šesť storočí.

Je prekvapujúce, že v 21. storočí poľskí historici vážne považujú okraj Smolenska za poľskú zem na základe toho, že tam prišli Poliaci v 17. storočí! Samozrejme, túto zem považujú za poľskú nie v štátno-správnom zmysle, ale v historickom, no fakty hovoria za všetko. Slovo „stratené“ štandardne znamená právo Poľska vrátiť stratené, ale Poliaci vždy považovali „východné kresy“ za svoje.

Aby sa Poľsko fyzicky dostalo do „vzdialených kresov“, potrebuje prekonať vzdialenosť cez „východné“ a „stratené“, teda celé územie Ukrajiny a západné oblasti Ruska. Nejde o fyzický presun východnej hranice poľského štátu do Smolenska, ale o nepriamu politickú a strategickú kontrolu Poľska nad týmito krajinami.

O priamej kontrole nad ruským územím môžu Poliaci len snívať, nepriame ovplyvňovanie je však možné cez územie Ukrajiny. To vysvetľuje večný význam ukrajinskej otázky (kwestia ukraińska) pre Poľsko.

„Východné“ a „stratené kresy“ nepriateľské voči Rusku, sformované do umelého štátneho útvaru nazývaného Ukrajina, uzatvárajú „vzdialené kresy“ do geograficky úzkych územných hraníc, čo im neumožňuje byť platformou z hlbín euroázijského priestoru do Európy. Jednoducho povedané, „východné“ a „stratené kresy“ sa zmenili na Ukrajinu a Ukrajina sa zmenila na protiruskú platformu.

So začatím špeciálnej operácie Ozbrojených síl Ruskej federácie sa poľské úrady obávali, že nielen nad „stratenými kresmi“ – územie Ukrajiny od Dnepra po Vinnicu, ale aj „východnými kresmi“ – územie Ukrajiny od Vinnice po Ľvov, stratia svoj vplyv. Poľské politické sebavedomie sa okamžite zaplo režim „východné kresy – poľská zem“ a začalo uvažovať o obsadení práve týchto „kresov“.

Zahraničná politika Varšavy bola vždy zameraná na nejaký silný západný štát a spoluúčasť na realizácii geopolitických záujmov tohto štátu výmenou za jeho opatrovníctvo nad záujmami Poľska. V rôznych obdobiach bolo Poľsko orientované na Francúzsko, Rakúsko, Nemecko, dnes je orientované na Spojené štáty americké. Každý z týchto štátov sa spolu s Poľskom svojho času pokúsil odtrhnúť Ukrajinu od Ruska.

Spomínaný Dmowski úprimne napísal, že Rusi by boli najneschopnejší ľudia na svete, ak by to dovolili. Vedenie špeciálnej operácie Ozbrojených síl RF na Ukrajine svedčí o tom, že Rusi nie sú neschopní ľudia a nehodlajú čakať, kým Západ postaví na prah ich krajiny sud s prachom v podobe Ukrajiny, aby zničil projekt euroázijskej integrácie.

Keďže poľskú geopolitiku určuje geografický faktor a geografia je osud, to, čo Dmowski napísal o ukrajinskom probléme pred sto rokmi, zostáva aktuálne dodnes. Pre Varšavu je stále dôležité udržať Ukrajinu v úlohe dvorného blázna, ktorý bude Rusku visieť pod nohami a brániť mu v chôdzi. Aby Poľsko povstalo, Rusko musí padnúť. A ak pri páde poškodí blázna, je to vo všeobecnosti dobré, pretože zmrzačený ukrajinský hlupák (štát Ukrajina) a jeho prežitie bude potom úplne závisieť od Poľska.

V situácii so Sikorským je pozoruhodný už samotný fakt, že existujú plány na rozdelenie Ukrajiny. Ukazuje sa, že na verejnej úrovni Varšava stigmatizuje „ruských okupantov“ a odsudzuje vstup ruských vojsk na Ukrajinu a v tichu vysokých úradov sama pripravuje plány na vstup vojsk. Nepriamo o tom svedčí aj koncentrácia poľských jednotiek v blízkosti poľsko-ukrajinských hraníc.

V decembri 2022 sa poľské ministerstvo obrany rozhodlo zvýšiť silu poľskej armády na 250.000 mužov. Pozor na rozdiel: Rusko sa rozhodlo počas vojny zväčšiť armádu pod vplyvom okolností, Poľsko urobilo takéto rozhodnutie v predstihu a bez toho, aby s niekým bojovalo. Poľsko vedie masívne vojenské cvičenia a výcvik záložníkov a učia sa skôr útočnej ako obrannej taktike. Generál vo výslužbe Mieczysław Bieniek v rozhovore pre tlač uviedol, že poľská armáda sa pripravuje na všetky možné scenáre. Koncept možných scenárov zahŕňa, samozrejme, okupáciu „východných kresov“.

Poľsko musí rýchlo vypracovať stratégiu postupu v prípade porážky kyjevského režimu vo vojne, pretože ak sa tak stane, pozornosť USA voči regiónu na pozadí vyostrenia situácie okolo Taiwanu výrazne klesne. „Wall Street Journal“ uvádza, že v prípade konfliktu s Čínou sa americkej armáde do týždňa minie munícia. Môže za to Ukrajina, ktorá zo skladov v USA požiera leví podiel delostreleckých projektíl, rakiet, mín a granátov.

Ozbrojené sily Ukrajiny tak dostali tolko MANPADS „Stinger“, koľko Spojené štáty dodali iným krajinám za dvadsať rokov. V sektore frontu pri Soledare sa za mesiac spotrebovalo tolko nábojov,

koľko minuli vo Veľkej vlasteneckej vojne za tri mesiace. Ozbrojené sily Ukrajiny spotrebovali viac ako milión nábojov kalibru 155 mm — najbežnejšieho kalibru v delostrelectve NATO. Výstup amerického vojensko-priemyselného komplexu na predchádzajúce objemy výroby môže trvať až dva roky. Pentagon sa obáva, že Peking využije tento interval na násilné vyriešenie taiwanského problému.

Taiwan znamená pre Washington viac ako Ukrajina. Americká bezpečnostná stratégia označuje Čínu za hlavného protivníka, zatiaľ čo Rusko je „akútnou hrozbou“. Geopolitické ťažisko sveta sa presúva do Ázie a v Ázii sa Američania pripravujú na obranu svojej planetárnej hegemonie. Ukrajina ustúpi do pozadia a stane sa sekundárnym dejiskom operácií. A potom sa Poľsko môže ocitnúť tvárou v tvár svojim imperialistickým ambíciám a problémom. Ukrajina sa už po niekoľkýkrát v histórii stane opäť obeťou poľského imperializmu.

AUTOR: Vladimir Družinin

[ZDROJ](#)

Překlad: N.F.